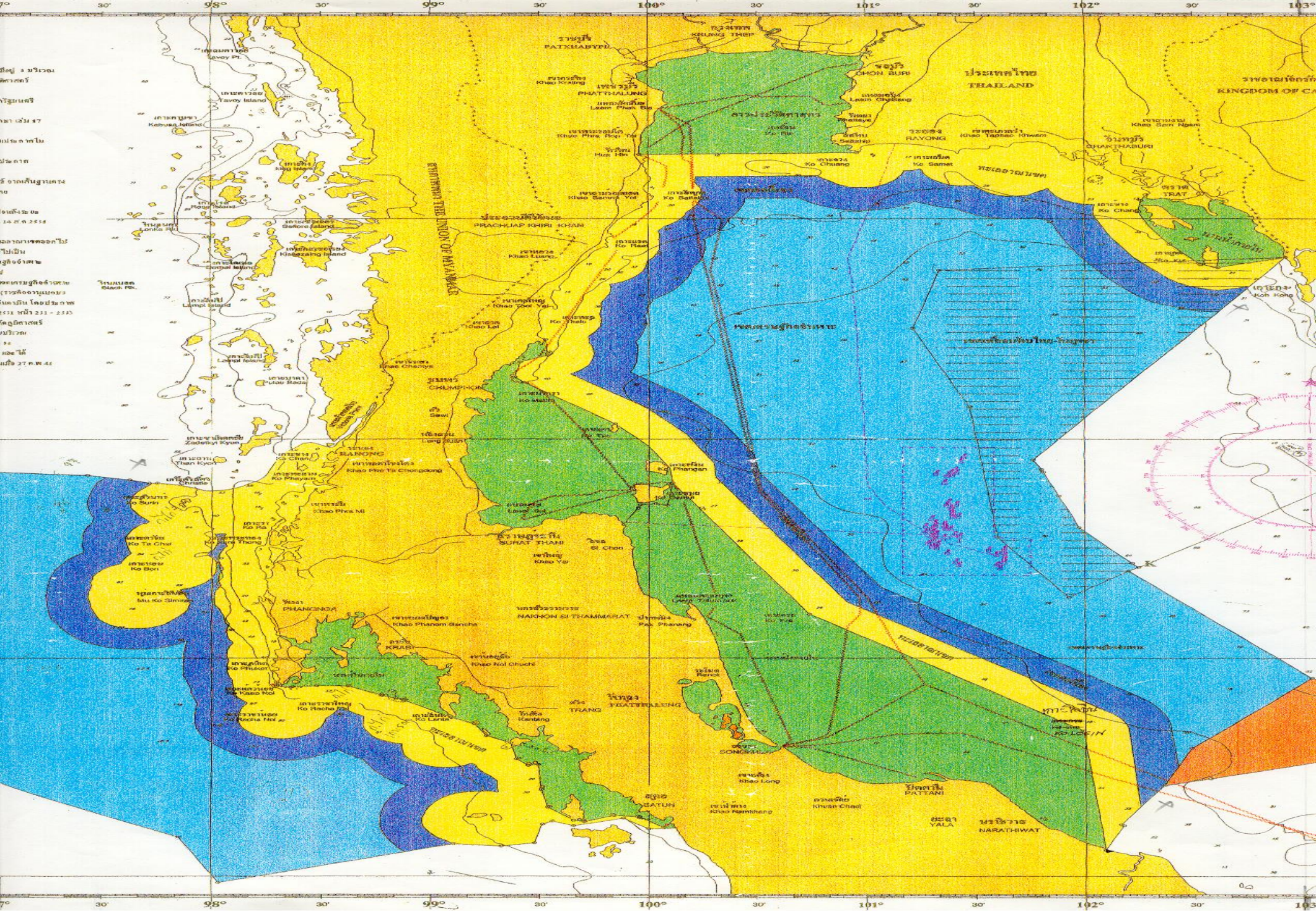

อาณาเขตของศุลกากร ทางทะเล

ภาพจำลองอาณาเขตทางทะเล

เส้นฐาน

ทะเลอาณาเขต
(๑๒ ไมล์ทะเล)

เขตต่อเนื่อง
(๑๒-๒๔ ไมล์ทะเล)

เขตเศรษฐกิจจำเพาะ
Exclusive economic zone; EEZ
๑๘๘ ไมล์ทะเล

ประกาศฯ ปี
พ.ศ. ๒๕๐๙

ประกาศฯ ปี
พ.ศ. ๒๕๓๘

*๑ ไมล์ทะเล = ๑.๘๕๔ กม.

เส้นฐานปกติ (Normal baseline)

คือ **แนวน้ำลดตลอดชายฝั่งทะเล** ตามที่รัฐชายฝั่งกำหนดไว้ ในแผนที่ของตน

เส้นฐานปกติ (แนวน้ำลด)

แผ่นดิน

แผ่นดิน

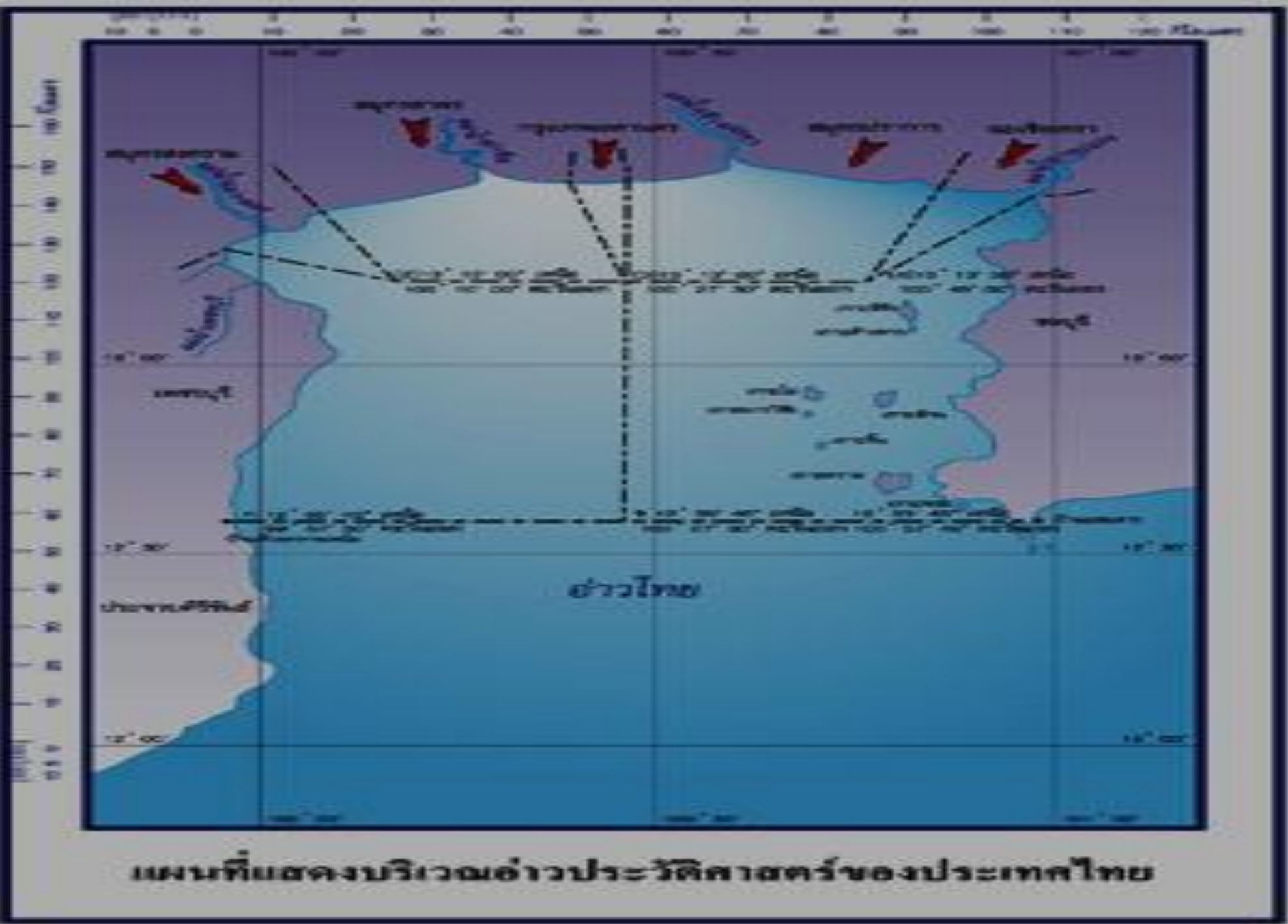
เส้นฐานตรง (Straight baseline)

กำหนดขึ้นในกรณีที่ชายฝั่งของรัฐมีลักษณะเว้าแหว่ง หรือมีเกาะเรียงรายอยู่ใกล้ชิดกับแนวชายฝั่ง โดยลากเชื่อมต่อจุดที่เหมาะสมเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ เส้นฐานตรงนั้น จะต้องไม่หันเหไปจากทิศทางโดยทั่วไป ของชายฝั่งทะเล จนเกินสมควร และบริเวณทะเล ซึ่งอยู่ภายในเส้นฐานตรง ต้องมีความสัมพันธ์กับพื้นแผ่นดินอย่างใกล้ชิด เพียงพอที่จะอยู่ใต้บังคับแห่งขอบน่านน้ำภายในได้

เส้นฐานตรง

การแบ่งเขตทางทะเล

ตามอนุสัญญาองค์การสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้แบ่งเขตทางทะเลออกเป็นส่วนต่างๆ รวม ๖ ส่วน ดังนี้

๑) น่านน้ำภายใน

หมายถึง น่านน้ำที่อยู่ภายในเส้นฐาน เช่น อ่าว ปากแม่น้ำ ทะเลสาบ รัฐชายฝั่งมีอำนาจอธิปไตย เหนือน่านน้ำภายใน ทำนองเดียวกันกับที่มีเหนือดินแดนซึ่งเป็นพื้นแผ่นดิน

การแบ่งเขตทางทะเล

น่านน้ำไทย

น่านน้ำของประเทศไทย แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน แบ่งกันโดยตอนใต้ ของคาบสมุทรอินโดจีน ทางด้านตะวันออกของคาบสมุทร คือ อ่าวไทย เป็นส่วนหนึ่งของทะเลจีนใต้ ส่วนทางด้าน ตะวันตกของคาบสมุทร คือ ทะเลอันดามัน และช่องแคบมะละกา เป็นส่วนหนึ่งของ มหาสมุทรอินเดีย ประเทศไทยมีความยาวของฝั่งทะเลรวมทั้งสิ้น ๓,๐๑๐ กิโลเมตร ประกอบด้วยฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทยยาว ๕๘๑ กิโลเมตร ฝั่งทะเลด้านตะวันตก ของอ่าวไทยยาว ๑,๓๙๑.๕ กิโลเมตร ฝั่งทะเลด้านทะเลอันดามัน และช่องแคบมะละกา ยาว ๑,๐๓๗.๕ กิโลเมตร (รวมความยาวชายฝั่งทะเลประเทศไทยประมาณ 3,148.23 กิโลเมตร หรือ 1,697.16 ไมล์ทะเล)

การแบ่งเขตทางทะเล

จังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับฝั่งทะเล มี**รวมทั้งหมด ๒๓ จังหวัด** เป็นจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียง ๕ จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด จังหวัดในภาคกลาง ๔ จังหวัด คือ สมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม จังหวัดในภาคตะวันตก ๒ จังหวัด คือ เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดในภาคใต้ ๑๒ จังหวัด คือ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต ความยาวชายฝั่งทะเลของแต่ละจังหวัด

การแบ่งเขตทางทะเล

๒) ทะเลอาณาเขต

หมายถึง อาณาเขตทางทะเลของรัฐชายฝั่ง ที่วัดความกว้างออกจากเส้นฐานตามที่รัฐชายฝั่งได้กำหนดขึ้น ไม่เกิน ๑๒ ไมล์ทะเล โดยรัฐชายฝั่งมีอำนาจอธิปไตยเหนือทะเลอาณาเขตของตน และอำนาจอธิปไตยนี้ ครอบคลุมไปถึงห้วงอากาศเหนือพื้นท้องทะเล และได้ผิวพื้นท้องทะเลของทะเลอาณาเขตนั้นๆ ด้วย

การแบ่งเขตทางทะเล

๓) เขตต่อเนื่อง

เป็นเขตที่อยู่ต่อเนื่องจากเส้นขอบนอกของทะเลอาณาเขต ออกไปอีก ๑๒ ไมล์ทะเล ในเขตต่อเนื่องนี้ รัฐชายฝั่งมีอำนาจในการควบคุมเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ดังนี้

- ป้องกันมิให้มีการฝ่าฝืนกฎหมาย และข้อบังคับว่าด้วยการศุลกากร (customs) การเข้าเมือง (immigration) การคลัง (fiscal) และการสุขาภิบาล (sanitation) อันจะทำให้เกิดในดินแดน หรือในทะเลอาณาเขตของตน และลงโทษผู้กระทำฝ่าฝืนกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าว
- คุ้มครองวัตถุโบราณหรือวัตถุทางประวัติศาสตร์ที่อยู่บนพื้นทะเลในเขตต่อเนื่อง

อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง

ประกาศเขตต่อเนื่อง
ของราชอาณาจักร
ไทย ๑๔ สิงหาคม
๒๕๓๘

- ๑) - เขตต่อเนื่องมีความกว้าง ๒๔ ไมล์
 - วัดจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต
- ๒) - ในเขตต่อเนื่องราชอาณาจักรไทยดำเนินการที่จำเป็น

* การละเมิดกฎหมาย / ระเบียบข้อบังคับ

- การศุลกากร / การคลัง / การเข้าเมือง
- การสาธารณสุข
- ที่จะกระทำ
- หรืออาจจะกระทำ

ลงโทษการละเมิด

- ที่ได้กระทำ

- ภายในราชอาณาจักร

- ทะเลอาณาเขตของ
ราชอาณาจักร

การแบ่งเขตทางทะเล

ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ประเทศไทยได้มีการประกาศเขตแดนทางทะเล ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายทะเล เกี่ยวกับอาณาเขตทางทะเลมาโดยลำดับ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับอ่าวประวัติศาสตร์ ในบริเวณอ่าวไทยตอนบน เส้นฐานตรง และน่านน้ำภายใน เขตไหล่ทวีปด้านอ่าวไทย เขตเศรษฐกิจจำเพาะด้านทะเลอันดามัน และเขตต่อเนื่อง ๒๔ ไมล์ทะเล

การแบ่งเขตทางทะเล

๔) เขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มีความกว้างไม่เกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน ซึ่งรัฐชายฝั่งมีสิทธิอธิปไตยในการสำรวจ แสวงประโยชน์ อนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ส่วนกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจ เช่น การเดินเรือ การบิน ไม่ตกอยู่ในสิทธิอธิปไตย ของรัฐชายฝั่ง

การแบ่งเขตทางทะเล

๕) ไหล่ทวีป

ประกอบด้วยพื้นทะเล และใต้ผิวน้ำของพื้นที่ใต้น้ำ ซึ่งยึดขยายจากทะเลอาณาเขตไปจนถึงขอบ ไม่เกิน 350 ไมล์ทะเล (648 กิโลเมตร) นับจากเส้นฐานชายฝั่ง

ตามกฎหมายทะเล รัฐชายฝั่งมีสิทธิอธิปไตยเหนือทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งบน และใต้ผิวน้ำไหล่ทวีป ไม่ว่าจะมมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ส่วนรัฐอื่นๆ ยังมีสิทธิ ที่จะวางสายเคเบิล หรือท่อทางใต้ทะเลบนไหล่ทวีปนั้นได้ โดยต้องได้รับความยินยอม จากรัฐชายฝั่งก่อน

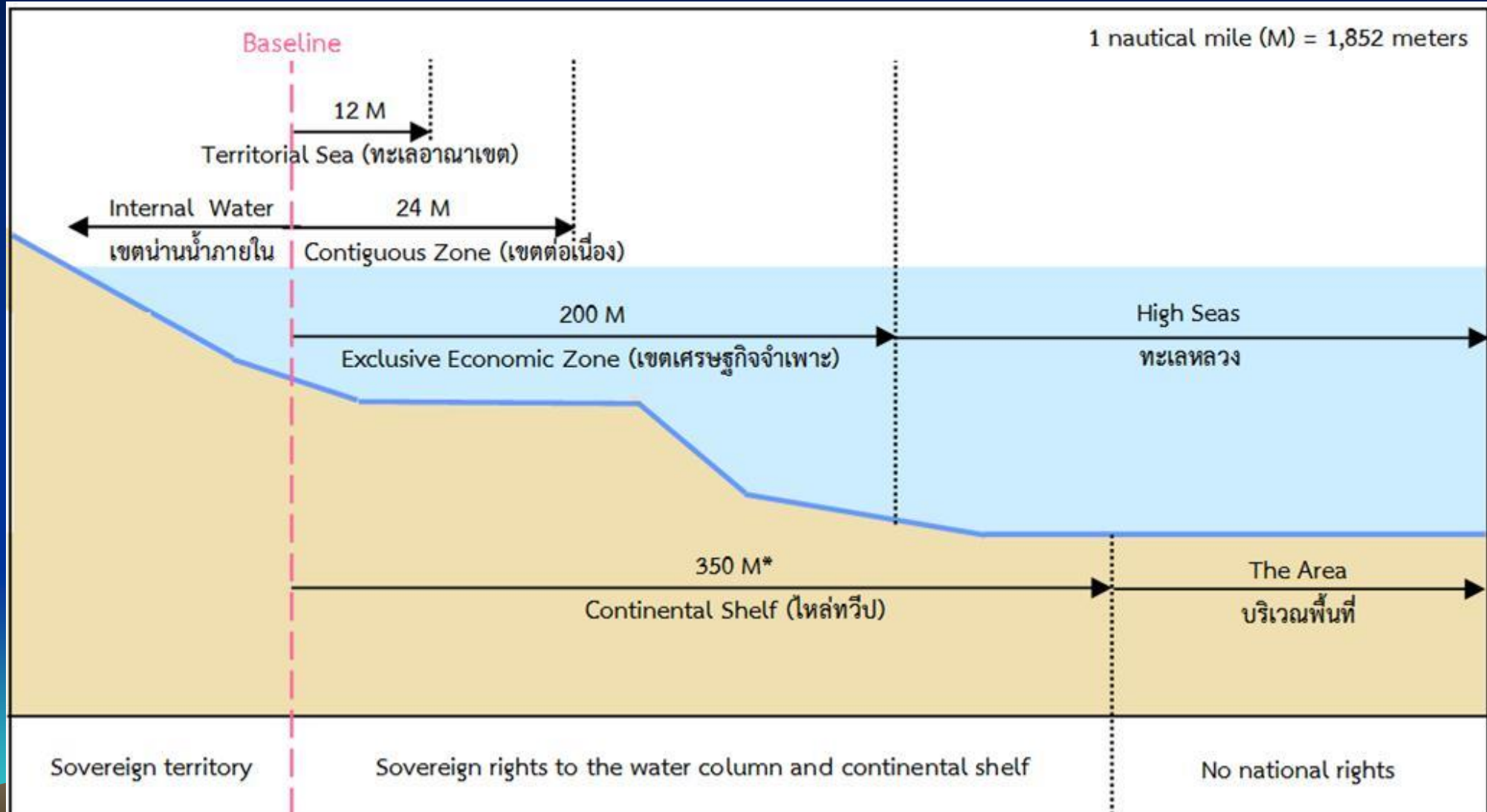
การแบ่งเขตทางทะเล

๖) ทะเลหลวง

หมายถึง ส่วนของทะเลที่มีใช้ส่วนหนึ่งของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ทะเลอาณาเขต หรือน่านน้ำภายใน โดยทุกรัฐมีเสรีภาพในการใช้ทะเลหลวง เพื่อการเดินเรือ การบิน การวางสายเคเบิลและท่อทางใต้ทะเล การประมง การสร้างเกาะเทียม และสิ่งติดตั้งอื่นๆ รวมทั้งการค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์

การแบ่งเขตทางทะเล

ภาพจำลองการบังคับใช้ พ.ร.บ.ศุลกากร ในพื้นที่ทางทะเลโดยสรุป

ทะเลอาณาเขต (๑๒ ไมล์ทะเล)

เขตต่อเนื่อง ๒๔ ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน

- ม.๒๔๒ พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ลักลอบหนีศุลกากร / ปรับ ๔ เท่าของราคาของ รวมค่าอากรจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี ทั้งจำทั้งปรับ
- ม.๒๔๖ พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๐ ปรับ ๔ เท่าของราคาของรวมค่าอากร จำคุกไม่เกิน ๕ ปี ทั้งจำทั้งปรับ
- ม.๒๐๒ (สำแดงเท็จ) ปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

- ม. ๑๘๙ ห้ามขนถ่ายของโดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ปรับ ๒ เท่าของราคาของ หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ของให้รับ
- อำนาจสอบสวน ม. ๑๘๘
- ม. ๑๙๐ ให้นำมาใช้บังคับกับการกระทำในเขตต่อเนื่อง
- เปิดหีบห่อของที่นายเรือไม่รู้สิ่งของภายใน (ม. ๖๖)
- หยดลอยลำ ณ ด่านตรวจ (ม .๖๗)
- จับกุมการกระทำผิดซึ่งหน้า (ม. ๑๕๗ (๒))
- สั่งหยุดยานพาหนะเพื่อตรวจหรือค้น (ม.๑๖๐)
- สั่งให้เรือที่ฟังถูกยึดไปยังที่ใดที่หนึ่ง (ม.๑๖๔)
- ริบเรือ (ม.๑๖๕)
- ยึดหรืออายัด ของอันพึงต้องริบ (ม.๑๖๗)
- มีของอันพึงต้องริบไว้ในครอบครอง (ม.๑๖๙)
- นำส่งของที่ยึดแก่พนักงานศุลกากร (ม.๑๗๐)
- พนักงานสอบสวนท้องที่ที่นำส่ง มีอำนาจสอบสวน (ม.๑๙๑)